

יהודה ושומרון מגיעים
לכנס התירות הבינלאומי

8

מקורבות לריבונות

6

יהודית קצובר - חלק א'

4

מדרור
המייסדים

הרב חגי לונדון
ארגון קהלים

על הפרשה - משפטים

משפט ושמיטה

זכינו לקיימה - הולכת ומתחדשת כיום בארץ ישראל. גם אם רבים מאיתנו אינם חיים כיום סביב סדר היום החקלאי, הרי האדמה הייתה, ותמיד תישאר, המצע עליו חי וצומח המין האנושי ומכיוון שכך, המצוות הקשורות בה הן אלה המעצבות את חיינו. ישנם הסברים רבים לטעמה של שנת השמיטה. ישנו הסבר כי מצוות השמיטה מאפשרת לאדמה 'לנוח', דהיינו ששנת השמיטה מאפשרת לאיזון האקולוגי של החי והצומח לשמור על יציבות. ישנו הסבר כי שמיטת הקרקע גורמת גם לעשירי המצוי במהלך השנים בתחושת רווחה, לשאת עינו לשמים במהלך שנה אחת

רשת משפטים עוסקת בדינים רבים שהמכנה המשותף שלהם הוא הורדת הרעיונות העליונים אל העולם המעשי. לאחר פרשת יתרו ומעמד הר סיני, יש צורך להנהיג את החיים המשפטיים והחברתיים מתוך קדושה. אחת המצוות שמאפיינות את החיבור בין העולמות זוהי מצוות השמיטה: "ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה, והשביעית תשמיטה ונטשתה ואכלו אבינוי עמך ויתרם תאכל חית השדה" (שמות כג, י-יא). בכמה מקומות בתורה מוזכר האיסור להשביט ולעזוב ('לשמוט') את עבודת האדמה בשנה השביעית. מצווה זו שבמשך אלפיים שנה לא

לקראת הדיון בהצעת החוק להחלת ריבונות ישראלית במרחבי ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, התקיים השבוע בכנסת כינוס מיוחד של שדולת ארץ ישראל בראשות ח"כ יואב קיש (ליכוד) וח"כ בצלאל סמוטריץ' (הבית היהודי), בו השתתפו שרים, ח"כים, ראשי מועצות, ראשי מועצת יש"ע ואנשים נוספים רבים. האולם התמלא עד אפס מקום ואנשים רבים נותרו בחוץ, מחכים לשמוע את דברים של הנואמים. השבוע בישעמדה - ראשי שדולת ארץ ישראל בכנסת בטורים אישיים בנושא הריבונות.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	16:41	17:59	יציאה	כניסה	16:57	17:57	יציאה
חל אביב	17:00	18:01	שכם	16:58	17:58		
חיפה	16:51	17:59	באר שבע	16:54	18:01		

זמן השבת

מדריך למטייל במעיינות יהודה ושומרון
ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

הארץ

10.1.17

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית?..."

50 מעיינות שנה 50

50 חודשים יובל לשחרור

ח"כ יואב קיש / ליכוד י"ר שדולת ארץ ישראל בכנסת

ההחלטה להסדיר את חוות גלעד מבורכת, אך לא יכולה להתקיים רק כתשובה לטרור. היא צריכה להוות פתח למהלכים חשובים הרבה יותר. היוזמה היא הדבר החשוב ביותר בנושא הזה. מאז ימי יהושע בן נון היוזמה הייתה מנת חלקם של אלו שנחלו את הארץ. דרך המלחמות הראשונות, עובר בשיבת גלות בבל וכלה במהלך שהחל לפני מעל מאה שנה, כאשר העליות הגיעו לארץ ישראל והחלו ליישב את האדמה ולהפוך אותה ממדבר שממה לארץ פוריה. זאת הזכות ההיסטורית של עם ישראל - עם השב לארצו מגלות של אלפיים שנה, לחזור לכל חבלי ארץ מולדתו. ולמען מטרה זו אנחנו צריכים להמשיך ולפעול. מרכז הליכוד קיבל החלטה היסטורית - להחיל את הריבונות הישראלית

מרכז הליכוד קיבל החלטה היסטורית - להחיל את הריבונות הישראלית במרחבי ההתיישבות היהודית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. החלטה זו תואמת באופן מלא את ערכי הליכוד מאז ומעולם, ערכים שלא השתנו, ערכים שמובילים את החשיבות שבשיבה לכל חבלי הארץ.

במרחבי ההתיישבות היהודית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. החלטה זו תואמת באופן מלא את ערכי הליכוד מאז ומעולם, ערכים שלא השתנו, ערכים שמובילים את החשיבות שבשיבה לכל חבלי הארץ. אחרי שמונה שנים קשות, בהן הנשיא לשעבר אובמה לא הרפה לרגע מהביקורת נגד ישראל, מנע כאן בנייה והוביל אותנו לסחרור אזורי שממשלת ישראל עמדה מולו בצורה איתנה ויציבה - הגיע הזמן להעביר את ההחלטה לפסים מעשיים ולהחיל את הריבונות על מרחבי ההתיישבות ביהודה ושומרון.

דווקא עכשיו, כאשר מצד אחד אנו עדים בתקופה האחרונה לקריסתה הסופית של הרשות הפלסטינית והעומד בראשה אבו מאזן ומנגד רואים את התמיכה החמה מהנשיא טראמפ ומסגן הנשיא פנס ומביקורו הכל כך חם והאוהד - אנו מבנים שלא תהיה הזדמנות היסטורית טובה יותר, נכונה יותר ומדויקת יותר לבצע את המהלך הזה של החלת הריבונות. אסור לנו לוותר לרגע. יהיו מי שיחפשו את רפיון הרוח שבנו כדי לרפות את ידינו ולגרור לנו שלא לבצע את ההחלטה הזו - אבל אסור לומר נואש. זה התפקיד שלנו, אנחנו נושאים אותו בגאווה - וכך נמשיך לפעול למען עם ישראל ולמען ארץ ישראל.

ח"כ בצלאל סמוטריץ' / הבית היהודי י"ר שדולת ארץ ישראל בכנסת

באחד הבקרים השבוע צעדתי במסדרונות הכנסת כשלפתע ראיתי על אחד ממסכי הטלוויזיה הפרושים במשכן דיון בערוץ הכנסת, כשעל תחתית המסך הופיעה הכותרת "ריבונות ישראלית ביהודה ושומרון". כותרת שעד לא מכבר הייתה נחלתם של מספר מצומצם מאד של אנשי חזון הפכה בתוך זמן מועט מאד לנושא העומד בלב השיח הליטימי של החברה הישראלית. הסיפור הקטן הזה מספר את סיפורו של מהלך הריבונות כולו. מהלך שהחל משתי נשים גיבורות - נדיה מטר ויהודית קצובר - שכשהן החלו בו התייחסו אליהן בזלזול וטענו שזה לא ריאלי, הפך בתוך שנים מעטות לדבר הבא בשדה המדיני.

השאיפה חייבת להיות החלת ריבונות מלאה על כל מרחבי יהודה ושומרון. בלי לוותר על אף סנטימטר מאדמת ארץ ישראל. לא מדינה, לא אוטונומיה ולא שום מכבסת מילים אחרת שמוותרת על חלקים מארץ ישראל ונותנת אותם במתנה לערבים.

בתחילת הקדנציה, עם הקמתה של שדולת ארץ ישראל, הצבנו לעצמינו מטרה להפוך את שיח הריבונות לשיח מיינסטרים, היום ניתן ללא ספק לסמן "וי" קטן על הנעה של מהלכים גדולים. מתוך ראיית ההצלחות הקטנות אפשר וצריך להתקדם במלוא המרץ אל עבר יעדים גדולים וחשובים שהם בהישג יד היום, יותר מאי פעם.

מספר גורמים חוברים היום והופכים את החלת הריבונות לחזון ריאלי בטווח הלא מאוד רחוק: ההבנה שהולכת ומתרחבת בחברה הישראלית ש"פתרון שתי המדינות" אינו ריאלי והחיפוש אחר אלטרנטיבות אחרות, גישות לסכסוך של הממשל החדש בארה"ב וברית האינטרסים ההולכת ונרקמת עם המדינות הערביות המתונות, המשברים הפוקדים את אירופה ומקטינים עד מאוד את הקשב שלה למזרח התיכון בכלל ולסוגיה הפלשתינית בפרט, וכן ההבנה שסוף עידן אבו-מאזן קרב ובא ושאינו באופק שלטון אחר אחרי אבו מאזן שאיתו אפשר יהיה לקדם תהליך מדיני. מעל הכל, במערכת הפוליטית קיימת תמיכה גוברת והולכת במהלך. מהניסיון של חוק ההסדרה, הדינמיקה שמתפתחת בתקופה האחרונה בעניין יכולה בהחלט להביא להבקעה.

השאיפה חייבת להיות החלת ריבונות מלאה על כל מרחבי יהודה ושומרון. בלי לוותר על אף סנטימטר מאדמת ארץ ישראל. לא מדינה, לא אוטונומיה ולא שום מכבסת מילים אחרת שמוותרת על חלקים מארץ ישראל ונותנת אותם במתנה לערבים. צריך להכריז על החזון בקול גדול אבל לא צריך להיבהל ממימוש שלו בשלבים. כל עוד לא ניתן יהיה להסיק מכלל הן לא לגבי חלק מהשטח אפשר וצריך להתקדם בשלבים. חוק הריבונות שהנחנו השבוע מסמן יעד הגדול, גם אם לא מלא - החלת הריבונות על כל מרחבי ההתיישבות. זה הוא יעד ראלי ובעזרת ה' הוא יתממש.

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבוטחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

בהצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר 073-7051480

בה אינו יכול להתפרנס מן הקרקע ומנכסיו. טעם נוסף, ואולי המרכזי, הוא ששנת השמיטה היא שנה בה ניתנת הזדמנות לעצור את שטף החיים ולהתכנס לעבודה הרוחנית פעם בשבע שנים.

השבוע מורכב משישה ימים, שעל פי חוכמת הסוד מבטאים את ששת ממדי המציאות (ימין-שמאל-קדימה-אחורה-למעלה-למטה) בתוספת השבע, הנקודה האמצעית, המבטאת את הערך העומד במרכז העשייה היומיומית. כדוגמת השבת המכניסה את המימד הרוחני לששת ימי השבוע, כך שנת השמיטה מכניסה את מימד הקודש לאומה בכל מחזור של שש שנים. הרעיון כי שנת השמיטה מאזנת את מערך החיים החברתי בעם ישראל ניתן אף להילמד מדברי התלמוד (שבת לג, ע"א): "בעון ... השמטת שמיטין ויבולות גלות בא לעולם". התלמוד מלמד כי עקב כך שעם

ישראל אינו מקיים את מצוות השמיטה והיובל, הוא יוצא לגלות.

כאמור, ניתן להבין זאת כעונש שרירותי, אולם ניתן להבין גם אחרת: שמיטה ויובל הן מצוות שמטרתן "לעצור" את המרדף החברתי אחרי כסף וצבירת נכסים. על פי התורה, פעם בשבע שנים (שמיטה) ופעם בחמישים שנה (יובל), ישנו "איפוס" כלכלי בחברה. הקרקעות חוזרות לבעליהן המקוריים, עבדים משתחררים, חובות כספיים נמחקים וכדומה. מטרת השמיטה והיובל היא להכניס לתוך המרוץ החומרי גורמים מרסנים ולצמצם את הפערים החברתיים. כאשר המצוות הללו אינן מתקיימות, אט-אט, בטבעיות, נוצר סיאוב הממוטט בסופו של דבר את המערכות החברתיות. החולשה החברתית הפנימית אינה מאפשרת עמידה מול איומים חיצוניים, והאומה נכבשת ויוצאת לגלות.

מכאן גם מובנת דרך התיקון: הגלות, המנתקת את החברה מניהול מערכות חברתיות, מאפשרת התכנסות ושיקום של הצד הרוחני, המשיב את האזון לחברה עד שהיא בשלה לשוב לנהל חיים ממלכתיים. במציאות השלמה של עם ישראל בארצו, השמיטה מאפשרת ליצור חיים תוססים, מלאי עשייה ויצירה, ויחד עם זאת כאלה השומרים על האזון העדין שבין קודש לחול. בעולם תורת הסוד מדובר גם על מחזוריות של 6,000 שנים שבהן העולם, כפי שאנו מכירים אותו, מתקיים, ואזי ישנה היכנסות לעידן חדש - 'האלף השביעי'. הרעיון הוא שהאדם, האומה, והקוסמוס כולו זקוקים להתחדשות. התחדשות שמאלצת אותנו לשמוט את ההרגלים הישנים ולהיפתח לעולם חדש.

בית אהבה
בני יהודה
שומרון

ש.א.ג. (גליל)
בניה ופיתוח בע"מ

הכם
ענה
החכם

ישוב
דתי לאומי
בצמיחה

יש שחר אהבה

בית צמוד קרקע

חד משפחתי - 1,110,000 ₪
דו משפחתי עליון - 1,013,000 ₪
דו משפחתי תחתון - 1,059,000 ₪

30 דק' נפר סבא 30 דק' נתניה 15 דק' כביש 6

ביישוב ענב - בית על שטח של 450 מ"ר
איכות חיים, חיי חברה ושכנים טובים

**פרויקט
החד משפחתי
הגדול באזורנו**

goeinav.co.il | 03-9303494 | 050-5382852

איזק נדל"ן
שירות פריימיטס ונכסים

צילום: גרין אלכסון

זמביש ודומפה מכניסים אספקה לבית הדסה

השיבה היהודית למגורים קבועים בעיר העתיקה חברון. בדמייך חיי! בעידן קדימה בחברון וצעד אחורה בימית. בתקופת הפינוי גרתי בשכונת האיקסים בימית, בה התגוררו המשפחות שהגיעו מקריית ארבע. המאבק בימית התנהל כך: מצד אחד אמונה שזה לא יקרה, ועל כל מקרה מתבצרים. הפינוי היה קשה פיזית ובעיקר נפשית. חזרנו הביתה לקריית ארבע שבורים ורצוצים. הדיבור עם אלה שלא היו בגירוש היה קשה, מכיוון שרק אלו שהיו בגירוש הבינו אחד את השני. השגרה נראתה מוזרה. איך אפשר להמשיך אחרי השבר הנורא?

סגנית ראש המועצה מפתחת קריית ארבע חברון

אך אנו מתנחמים בעשייה, ועוד עשייה. ברוך ה' בזמן שירותי כסגנית ראש המועצה הרחבנו את שכונת אברהם אבינו, בית רומנו. באותה תקופה מוקמת האולפנה בדחיפתו של הרב רפי קופרשטיק ומתחילים לתכנן ישיבה תיכונית. הישיבה התיכונית קמה כאשר צבי בעלי מתמנה לראש המועצה. השתדלתי להיות לו לעזר בעיקר במאבקים הביטחוניים כשותפה בוועד הפעולה. בין התפקידים המשמעותיים שזכיתי לעשות היה קליטת עולי רוסיה בשנת 1990. כמורה באולפן חוויתי יום יום את התגשמות חזון העצמות היבשות.

לאחר שנים הקמנו יחד עם הרב משה בלייכר שליט"א וראש המועצה צבי את המכללה למורות, שלוחה של מכללת אפרתה. התחלנו עם 17 תלמידות, סיימתי את תפקידי כמנהלת המכללה לאחר 20 שנה עם 200 סטודנטיות חדורות רוח מיוחדת של שליחות למען הדור הבא.

הגירוש מגוש קטיף והפעילות לאחר הגירוש

בגירוש מגוש קטיף היינו בגדיד, שם הכרתי את נדיה מטר מתנועת "נשים בירוק" שהייתה בכפר-ים. התמימות שהייתה בימית התחלפה להחלטה נחושה - לא יותר פינויים

למדתי מהרב, ומנסה בכל פעולותיי לפעול על פי שלושה עקרונות שלימד אותנו: ליזום - לקבוע עובדות בשטח, הסברה של הפעולה, לובי בכנסת ולרומם את הממשלה.

סיפור בית הדסה ראוי להפקת סרט הוליוודי

קריית ארבע בהקפאה. אין בנייה. מתכנסים לישיבה בבית הרב לוינגר כדי לדון כיצד פורצים את החומה. הרעיון של "בית הדסה" היה של הצייר ברוך נחשון ששרה אשתו, עם עשרת ילדיהם, הייתה בין הנכנסות. על תכנון מבצע הכניסה לבית הדסה וכל הלוגיסטיקה היו מופקדים זמביש ודומפה (אהרון דומב). עלינו לתוך משאית בשעת לילה מאוחרת, 13 אמהות ו-45 ילדים עם ציוד מינימלי. הרעיון שנשים וילדים יכנסו ללא הבעלים נשען על התפישה שראש הממשלה בגין, ג'נטלמן פולני, לא יפנה נשים. הכניסה הייתה בחמישי לפנות בוקר, כך שאם נצליח להישאר חמישי, שישי, שבת, תהיה כבר "חזקה". הגענו עם המשאית לצד האחורי של בית הדסה. סולם הורם. עלינו עליו אחת אחת. עברנו את הגדר ומצאנו את עצמנו בחצר בית הדסה. בצד הקדמי של בית הדסה שמרו חיילים דרך קבע, בגלל ניסיון כניסה קודם. היינו חייבות לשמור על שקט מוחלט כדי לא לעורר את תשומת ליבם של החיילים. אחד הניסים הגלויים היה שאף ילד לא ציץ ולא בכה בשעות אלה.

נכנסנו לקומה התחתונה של הבניין. חושך מוחלט. אבק של שנים היתמר יחד עם כל פסיעה שלנו פנימה והתמקמו ללינה חטופה. אור הבוקר עלה והחיילים הפתעו לראות את האורחות והילדים בבנין, וגם אנו התחלנו לסרוק את הבניין ולנסות לקיים בו שגרת יום.

מפקד האוגדה, פואד בן אליעזר, מגיע ומחליט שאין יותר כניסה לבית הדסה, עורך רשימה שמית - מי שנמצא יכול להישאר. אם יוצאים לא חוזרים.

ליל שבת ראשון, בלי הבעלים, קצת תוגה בלב שבמהרה תתפוגג. עם סיום תפילת קבלת שבת במערת המכפלה, כל הציבור מגיע לבית הדסה ופורצת שירה אדירה מהדהדת למרחקים. עד היום, כשאני נזכרת במעמד הזה, ההתרגשות גוברת ורעד קל עובר בכל גופי. השירה הזאת בלילות שבת, כשאנחנו בפנים והם בחוץ, נמשכה כל תקופת היותנו בבית הדסה. היו ביקורים רבים של פוליטיקאים, פרי עבודתו של הרב לוינגר, ועיתונאים רבים סיקרו את הנעשה. היו קשיים, תנאי ההיגיינה הקשים נתנו את אותותיהם. מאבק מתמיד עם הכינים, ואחר כך עם מחלת הצהבת. הריונה של שושנה פרץ התקדם והייתה דאגה שאם היא תצא ללדת לא יתנו לה לשוב.

לצערנו, בליל שבת ט"ז באייר תשמ"ג, 2 מאי 1980, ארבו מחבלים למתפללים. 6 בחורי ישיבה נרצחו ו-16 נפצעו - בכך נפתחה

יהודית קצובר, תושבת קריית ארבע חברון, נשואה לצבי קצובר, אמא ל-5 ילדים ועוד נכדים כנ ירבו. שותפה בתנועת "נשים בירוק" וממקימות תנועת הריבונות יחד עם נדיה מטר. יהודית ונדיה מובילות בשנים האחרונות את השיח המעשי להחלת ריבונות ישראלית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן.

מתחילים מההתחלה

נולדתי באייר תש"ז בטרנסילבניה (היום ברובנות רומניה, פעם הונגריה), להורים חסידי סאטמר, אבל ציוניים, אשר היו שייכים לפועלי אגודת ישראל. הוריי נישאו לאחר השואה, בהתחלה לא מתוך אהבה, אלא כדי לבנות את עם ישראל מחדש. שלושה ילדים הביאו לעולם, משפחה גדולה במושגים של אירופה אחר המלחמה. בהיותי בת 12 עלינו לארץ ישראל.

גדלתי ולמדתי בכפר אליהו שעל יד גדרה. ב-1966, עם תעודת הוראה ביד, ירדתי לדרום, לדימונה, שם הכרתי את בעלי צבי, נישאנו, ושנינו שקענו בהוראה ובעשייה. את מלחמת ששת הימים "עשינו" במקלטים של ביה"ס שבו שהו כל התלמידים עם הוריהם. שחרור ירושלים הרעיד את הלבבות וזקף את קומתנו.

עוברים לקריית ארבע חברון

בני, אחיו של צבי מתחתן בחברון, הוא ובינה מתגוררים בבית הממשל ואנו באים לבקר. באחת הפעמים בני אומר לצבי תוך כדי סיור באזור "כאן תקום קריית ארבע". צבי, בלי להתייעץ איתי, מבטיח: "אם תקום כאן עיר, אנחנו באים".

באוגוסט 1971 קריית ארבע קמה ומי שמכיר את צבי יודע שאצלו הבטחה מקיימים. נאבקתי קשות. היה לנו טוב בדימונה. עשייה חברתית וקהילתית בנגב - מה עוד צריך? אלא שצבי טען, בצדק, "לדימונה יהיו רבים שיבואו, לחברון פחות. האתגר עכשיו ליישב את המקומות ששוחזרו". לא היה קל. בפרספקטיבה של שנים, למזלי, צבי גבר וניצח.

הגענו לקריית ארבע ביום האכלוס הראשון, ערב ראש השנה 1971. אין רופא, אין טלפונים, אין מדרכות, בחורף בוץ בכל מקום, אין תחבורה. למזלי הרב לוינגר צ"ל, שהיה ראש הוועד, ניסה לעזור לי במצוקתי. התחלתי לעבוד כרכזת תרבות בצמידות אליו. הדוגמא האישית של הרב, המסירות שלו, ההסתפקות במועט של המשפחה, ההירותמות הטוטאלית של הרב לרעיון, שיחות רבות ויוכוחים אין ספור, שברו את חומת הניכור. התחלתי להשתתף במאבקים הצודקים לפיתוח הקריה, להרחבת שעות השהייה במערת המכפלה, הכניסה לבית הדסה והשהייה שם במשך חודשים, יחד עם 13 הנשים והילדים בהנהגת הרבנית מרים לוינגר, היוו כור היתוך מושלם.

בשטחי C במטרה ברורה להשתלט על השטח. יחד עם עשרות פעילי נשים בירוק ותושבי גוש עציון התחלנו לשתול עצים על פי מפה, על אדמות שלא נחשבו כאדמות פרטיות של הערבים. הערבים עקרו את העצים שנטענו. אנחנו שתלנו שוב ושוב. המינהל האזרחי "לא אהב", בלשון המעטה, את עבודתנו. הצלחנו לטעת עשרות דונמים. לאחר שנים של פעילות סזיפית בשטח נחלנו הצלחה, האדמות הוכרזו כאדמות מדינה שנמצאות כעת בידי המועצה.

וגירושים. מיד אחרי הגירוש פעלנו יחד עם הרב לוינגר זצ"ל עד הגירוש מבית השלום. לאחר בית השלום נדיה ואני התמקדנו בפעילות לשמירה על האדמות באזור גוש עציון מפני השתלטות של הערבים.

"נצר"

ההתחלה הייתה עם הפעילות לפתיחת כביש עוקף זעתרא. לאחר מכן עברנו לפעילות בהאחזות "נצר" בין אלעזר לאלון שבות. שמנו לב שהערבים, ממומנים בכסף רב מארגונים אנטי-ישראליים מאירופה וארה"ב, שותלים באופן בלתי חוקי על אדמות מדינה

יהודית קצובר

צלם: נדיר מטר

רשות השירות הלאומי-אזרחי
سلطة الخدمة الوطنية المدنية
Authority for National-Civic Service

מחפשת לימודים?

מחפשים עובדים?

נעים מאוד.

***3136**
שיחת חינם

**לראשונה, מרכז הכוונה חדש
לצעירים עם מוגבלות המשתחררים
משירות לאומי-אזרחי או צבאי**

**קול
צעיר**

בימים אלו רשות השירות הלאומי-אזרחי פועלת להקמתו של "קול צעיר" - המוקד הראשון בארץ להכוונה ולייעוץ לצעירים עם מוגבלות המשתחררים משירות לאומי-אזרחי או צבאי. ייעודו של המרכז הוא לסייע לצעירים עם מוגבלות במציאת דרכם לאחר מסלול השירות, תוך שאיפה לייצר עבורם הזדמנויות לפעול ולהשפיע, לממש את הפוטנציאל הטמון בהם ולאפשר לחברה ליהנות מיכולותיהם. אנו רואים בהנגשת המידע עבור צעירים אלו - זכות וחובה!

**טקס השקת המוקד יתקיים אי"ה, ביום שלישי, כ"ח שבט ה'תשע"ח (13.2.18)
בשעה 11:00 במרכז 'קול צעיר' - מרכז ההכוונה והייעוץ החדש
רח' הרצל 55, שדרות (מרכז קשת) | נא לאשר הגעה במייל: kol@gvanim.org.il**

**אנו מזמינים אתכם, גופים ומוסדות לימוד המציעים שירותים לצעירים עם מוגבלות,
להיכלל במאגר המידע וברשימת המענים שיוצעו לצעירים הפונים למרכז
על מנת להיכלל במאגר המידע יש לפנות בכתב באמצעות הדוא"ל: kol@gvanim.org.il**

השירות הלאומי-אזרחי: הצדק שלי אתכם לחברה

למידע נוסף: ncs.gov.il | חפשו אותנו: רשות השירות הלאומי-אזרחי

תופעה שאי אפשר להסביר

הרתעה אפקטיבית, קולקטיבית, כואבת, כך שהם יחשבו היטב האם כדאי לשפוך דם יהודי על האדמה הזו. אנחנו לא באוקראינה או בפולין של המאות הקודמות. אסור שדם יהודי יהיה הפקר.

אני מצפה שיפורק הגוף ההזוי והמוזר שנקרא המינהל האזרחי ויתאפשר לרשויות המקומיות להפעיל את מלוא סמכויותיהן המוניציפליות (ממליצה לקרוא את ספרו של יעקב סבג - "זיכרונות אבו יוסוף" כדי להבין עד כמה הגוף הזה מיותר ומזיק). אני מצפה שמדינת ישראל תעמוד מאחורי תעודות הזהות הכחולות שלנו, תפסיק את הממשל הצבאי תחתיו אנחנו חיים, תשווה את זכויותינו לאלה של יתר אזרחי המדינה. אני מצפה שיוקמו בתי משפט ייעודיים לדון בדיני ראיות בסכסוכי קרקע ולא יאפשרו לבג"צ להמשיך את ההרס של בתינו במחי קולמוס של שנה (למשל, 15 הבתים של נתיב האבות הצפויים להיהרס במרץ בגלל רצועות אדמה צרות שאינן אדמות מדינה אבל גם לא הוכחו כאדמה פרטית).

אני לא רק מצפה. אני גם פועלת לשם כך במסגרת היותי חברת מרכז ליכוד וחברת ועדת חוקה של הליכוד.

ואני קוראת לכל תושב ביהודה ושומרון ולכל אוהב ההתיישבות לפעול בכוח למען החלת החוק הישראלי בכל רחבי יהודה ושומרון. זה הזמן. זו העת. "כי יכול נוכל לה".

האדמה של הארץ אליה השתוקקנו. אולי בגלל שתמיד ידעתי לאן אני שייכת מעולם לא היו לי ספקות. מעולם לא התלבטתי לגבי אף שעל ממרחביה של ארץ ישראל. מעולם לא חשבתי שנוכחותם של ערבים במרחבים הללו שוללת בכהוא-זה את שייכותי לארץ הזו ואת שייכותה לי. אני לא יודעת איך אפשר בכלל להתחיל להסביר את התופעה היחידנית הזו, שעם שלם, מפורז ומפורד, שב לארצו מכל קצוות תבל אחרי 2,000 שנה. אין לזה תקדים היסטורי. אין וגם לא יהיה. כל הטיעונים הרציונליים נופלים ומתרסקים לרגלי המהלך ההיסטורי ההזוי הזה.

ולכן אני ילידת הארץ הזו על אף שלא נולדתי בה. ולכן אני שייכת לארץ הזו והיא שייכת לי בקשר בלתי אמצעי ובלתי מוסבר ובעיקר בל יינתק. ולכן זכותי כיהודייה להתיישב בכל חלקי הארץ, ובכלל זה בכל רחבי יהודה ושומרון (כפי שקבעו חסמי ממשל ד"ר אדמונד לוי משנת 2012).

ולכן גם אני ועוד רבים טובים לא נשקוט ולא ננוח עד אשר יוחל החוק הישראלי בכל רחבי יהודה ושומרון - כביטוי לריבונותה של מדינת ישראל.

אני מצפה שלאחר 50 שנות התיישבות בעת החדשה נוכל לנסוע בכבישים מותאמים לגודל האוכלוסייה באזור - היהודית והערבית כאחד.

אני מצפה שכשאצא לחופשת לידה אקבל את מלוא הזכויות המגיעות לי על פי חוק.

אני מצפה שהישובים שלנו יוכלו להתפתח על פי הגידול הטבעי שלנו, שהוא מהגבוהים בעולם (בלי עין הרע).

אני מצפה שיחולו ביהודה ושומרון חוקי התכנון והבנייה, ובניית מרפסת לא תצטרך לקבל אישור של שר הביטחון. אני מצפה שמשטרת התנועה תאכוף את חוקי התעבורה בקפידה בכל כבישי יהודה ושומרון, כנגד יהודים וערבים כאחד, ולא תאפשר המשך לזלזול בחיי אדם.

אני מצפה לקבל הגנה מלאה, לי ולמשפחתי, בעודנו ישינים במיטותינו, הולכים לסדר יומנו, עומדים בתחנות ההסעה, מתפללים בבית הכנסת, מעבדים את אדמותינו - בכל מקום בו אנו נמצאים. ביום בו חוסל המחבל הנבחר שרצח את הרב שבח הי"ד ומתנהל מצוד אחר הרוצח המנוול שרצח את הרב בן גל - אני אומרת שזה לא מספיק. אנחנו לא אורחים זמניים פה. אנחנו אזרחיה של מדינת ישראל הריבונית וזכאים להגנה מוחלטת מפני מרצחים ערבים. אנחנו כאן ואיננו מתכוונים ללכת. ויאללו כל זרועות הביטחון והמדינאים ליישם

במשפחה שלי לא מקפידים על תאריכים. ימי הולדת נחגגים בחודש בו הם חלים, במצב הטוב, וברבעון שהם חלים בו, במצב הרע. לכן אני לא יודעת את התאריך המדויק שבו עלינו לארץ, אבל אני יודעת שזה היה בפברואר 1987. לפני 31 שנה.

כשעלינו מברית המועצות לשעבר הייתי בת 6. הייתי אמורה בכלל להיוולד בארץ, שכן הוריי היו מסורבי עלייה במשך 9 שנים, אבל השלטונות לא נתנו להם לעלות. אז נולדתי במוסקבה במקום בירושלים. כשאיתה גדל במדינה שבה אתה כלוא, אתה גדל מתוך חוסר שייכות. אתה גדל מתוך ארעיות. אתה גדל בצפייה מתמדת להשתחרר משם.

כילדים ידענו היטב לאן אנחנו לא שייכים. אבל ידענו היטב גם לאן אנחנו כן שייכים. בסלון ביתי היום תלוי בגאון צילום שלי בגיל 5 כשמאחוריי מפה של ארץ ישראל. כילדים גדלנו עם המפה הזו בראש ובלב, ועם הכמיהה הבלתי מוסברת להגיע למקום הזה, המופיע במפה. לצורך כך למדנו עברית, למדנו ציונות, למדנו יהדות. היינו מוכנים לרגע שבו ישחררו אותנו.

אחד הזכרונות הראשונים שלי הוא הפריצות השבועיות של שוטרי הק"ב לביתנו בשבתות. מאחר ובברית המועצות היה מסוכן לשמר אורח חיים יהודי ודתי (כמו גם כל אורח חיים שאינו קומוניסטי), אנשים לא הלכו לבתי כנסת והם עמדו בשימונם. לעומתם, הבית שלנו היווה מעין מרכז תרבותי-דתי לעת מצוק. נערכו בביתנו קבלות שבת המוניות, נחוג חגים ונערכו חתונות ובריתות. כמדומני, אפילו יו"ר הכנסת וילי אדלשטיין התארח בבית הוריי.

הריטואל של הפריצות לביתנו בלילות שבת היה ידוע מראש לשני הצדדים. הייתה לנו אפילו מחיצה בתוך הארון שבה הסתתרו צעירים שאסור היה להם להיעצר מסיבות כאלה ואחרות. באורח קבע היו לוקחים את אבי ואת סבי ואת יתר הגברים לחקירה, ומחזירים אותם כעבור יום-יומיים.

ואז לפתע פתאום הגיעה הבשורה. השלטונות נתנו לנו שבועיים להתארגן ולעזוב את ברית המועצות. הוריי, שני לידים בני 5-6 וסבא וסבתא, חמש מזוודות ופסנתר שנשלח במכולה (בכל זאת - רוסיים), עוזבים לעד את המקום בו נולדו ואילו לא היו שייכים מעולם. בפברואר 1987 נחתנו בבן גוריון ונישקנו (פיזית) את

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

עליתי הציונות שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקות מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

צעדת הנקעה בחמדת / א' באדר 16 בפברואר

נרד מחמדת, דרך מדהימה אל מול נופיה הייחודיים של בקעת הירדן. נצא אל הדרך החל מהשעה 8:00 ועד השעה 9:30, סיום משוער: 13:00. יש להצטייד בנעליים נוחות, בקבוקי מים, כובע והמון מצב רוח. המסלול מתאים למשפחות עם ילדים ונגיש לעגלות. לפרטים והרשמה: 02-9941410

הסרט "האיש הנעלם" במיתרים / כ"ט בשבט 14 בפברואר

וילפריד ישראל, בעליה של חנות הכלבו הגדולה ביותר בברלין של שנות ה-30 ודמות צבעונית ומוכרת, היה אחד ממצילי היהודים הגדולים של תקופת השואה. בין השאר, הוא יזם את מבצע הקינדר-טרנספורט שבמסגרתו הועברו 10,000 ילדים יהודים מגרמניה לבריטניה, ללא הוריהם. לאחר הקרנת הסרט מפגש עם היוצר והבמאי יונתן ניר. בשעה 20:30, מחיר: 20 ש"ח. לפרטים והרשמה: www.hrhevron.co.il

ערב הוקרה למתנדבים בגוש עציון / ב' באדר 17 בפברואר

גוש עציון מוקירה את המתנדבים במועצה ומזמינה אותם לערב מיוחד לזכרו של סא"ל משה מועלם ז"ל, בהשתתפות ראש המועצה שלמה נאמן, מפקד אוגדת איו"ש, הרבנית הדסה פרומן וח"כ שולי מועלם. בערב תתקיים הופעתם של להקת המדרגות. בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון. לפרטים: www.matnasetzion.com

מוצי"ש | 17 בפברואר

יהודים נרצחים, ואתם מחריבים בתים?

הגיע הזמן לומר: די, עד כאן!

לא ייתכן שבתקופה בה יהודים נרצחים, ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון נתונה שוב תחת חרב הפינוי הממשמש ובא, והפעם - על נתיב האבות.

שלחו מסרון 052-3191902

הצטרפו למאבק עוד היום!

די להריסות
נשארים בנתיב האבות!
עוד 28 יום - יום הפקודה

מה קורה?

ט"ו בשבט, בערכו נטיות המוניות בקרחת היער ביישוב, באזור המיועד לשיקום היער **4**. בפעילות לקחו חלק בני היישוב יחד עם חיילי הפלוגה המשרתים באזור. היה ניתן לזהות התרגשות גדולה אצל המשתתפים, אשר אחרי זמן רב, חזר האזור להיות ירוק שוב. רכזת הקהילה **שרה זימן**: "זו תחושה של סגירת מעגל, ושל צמיחה אמיתית. השריפה הביאה איתה אובדן גדול. השכונה החדשה שתיבנה בפאתי היער וחיידוש החורשה הטבעית והעתיקה שבישוב מחזקת מאוד ומחזירה האור והשמחה לישוב".

השיירה נמשכת השנה מלאו 70 שנה לנפילתה של שיירת ה"ה" שהייתה בדרכה לתגבר את גוש עציון הנצור במלחמת העצמאות. ביום חמישי שעבר צעדו בתוואי בו הלכה השיירה כ-5,000 חברי שבט "הנני" של בני עקיבא מכל הארץ. החברים צעדו לאורך הלילה והתחברו דרך הרגליים למסירות הנפש ואהבת הארץ של הלוחמים בימים ההם **5**. המסע ביטא את ערכי הערבות ההדדית תוך חיבור למשימה הגדולה שהחלה לפני עשרות שנים - לכוון מדינה יהודית בארץ ישראל.

בשלמותו מתוך המזכרת. בטקס השתתפו גם ראש המועצה **שלמה נאמן**, ח"כ **שולי מועלם**, מנהלי בית הספר **הרב יהודה אייזנברג ויעל בן פזי** ומייסד שיטת הלימוד **ברקאי הרב דן בארי**.

זיהום חמור השבוע ירדו 350 תלמידי האשכול הבוגר של בית הספר בכפר אדומים יחד עם מדריכי בית ספר שדה עפרה של החברה להגנת הטבע לנחל פרת, בכדי למחות על הזיהום החוזר והנשנה בנחל. האירוע התרחש גם בשנה שעברה, אז היה הנחל מזוהם גם כן, אך בניגוד לשנה שעברה, השנה אף מסלול לא מאושר להליכה בנחל והתלמידים נאלצו לשנות את תוואי ההליכה אל מעל הנחל. מנהל בית ספר שדה עפרה **אריאל פילבר** כתב בפייסבוק כי: "במקום שהמצב ישתפר הוא רק החרף עד לרמה הכי חמורה שניתן לצפות". בתגובה לזיהום הנחל, כתבו בבית ספר שדה עפרה, יחד עם התלמידים, 39 מכתבים אשר יגיעו בימים הקרובים ללשכותיהם של השרים שבאחריותם לשנות את המצב, דוגמת שר הביטחון **אביגדור ליברמן**, שר להגנת הסביבה **זאב אלקין** ושר התיירות **ירב לוין**.

אבות ורבנים 500 משתתפים הגיעו במוצאי השבת האחרונה לאירוע במועצה המקומית בית אל לציון ח"י שנים לזימין לימוד התורה 'אבות ובנים'. באירוע השתתפו רבני היישוב **הרב מלמד, הרב אבינר, הרב סבתו** וראש המועצה **שי אלון** **3**. הילדים והוריהם התרגשו מאוד מהמעמד, וראש המועצה **שי אלון** ברך את הלומדים וכל העוסקים במלאכה ואמר כי "בית אל מתברכת באנשי עשייה שמפיצים אור".

מעפר קומי שנה עברה מאז השריפה בנווה צוף, שכילתה את בתיהם של 18 משפחות וחלק נכבד מעצי היער, והותירה חור בלב. לראשונה, לרגל

תיירות בתנופה השבוע נערך בגני התערוכה בתל אביב כנס התיירות הבינלאומי IMTM2018 שכלל דוכני תיירות מכל העולם וממגוון אתרים בישראל. גם התיירות ביהודה ושומרון מצאה את מקומה בכנס ודוכנים של המועצות האזוריות בגוש עציון, בנימין, מגילות ים המלח והר חברון נפתחו במתחם הכנס. הדוכנים היו בלטו מאוד בעיצוב המרשים שלהם ובתיירנים הרבים אשר הציעו לעוברים ולשבים טעימה מהתוצרת הטובה של יהודה ושומרון וכמובן - הזמנה לסייר ברחבי המועצות השונות באופן מסודר. יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** הגיע לכנס התיירות במטרה לחזק את אנשי התיירות ביהודה ושומרון, הסתובב בין הדוכנים השונים והתפעל מאוד מהמקצועיות שבלטה נורא במתחם. לאחר מכן, קיים **דורני משה רונצקי** מבימין, **משה ברוס** מגוש עציון ו**מוריה פרינד** מהר חברון. בפגישה דנו החברים בחשיבות של פיתוח התיירות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ובחשיבות של הכנת תכנית אב לאזור ובשיטות הפעולה **1**.

חינוך מההפטרטה שר החינוך **נפתלי בנט** השתתף השבוע בטקס חנוכת קריית החינוך החדשה של בית הספר "אורות עציון" בנווה דניאל שבגוש עציון **2**. בדברים שנשא פנה השר לתלמידי ותלמידות בית הספר ואמר: "יש לכם מורים ומורות מצוינים אבל יש לי בקשה מכם, אנחנו בונים עליכם, והרבה, עכשיו נכנסתם למבנה חדש אבל עד שתסיימו את בית הספר גוש עציון יהיה חלק ממדינת ישראל". צוות בית הספר העניק לשר מזכרת הכוללת תמונה של תלמידי בית הספר עם ציטוט מתוך הפטרת הבר מצווה של השר מספר עמוס. השר **בנט**, שהתרגש מהמחווה, הקריא את הפסוק

ליישוב הר ברכה ובני משפחת בן גל אתכם באבלכם הכבד עם הירצחו של

הרב איתמר בן גל הי"ד

על ידי בני עוולה

"ואעבור עלייך ואראך מתבוססת בדמייך ואומר לך דמייך חיי"

בית מועצת יש"ע

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, דוברת בנט, דוברת בני עקיבא, HANAY, ישראל זוכמילרסקי, גרשון אלינסון, נדיה מטר. **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתמונות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 מועצת היישובים היהודיים
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il